

هو العليم

شفاعت حضرت زهراء عليها السلام در روز قيامت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

روایت فرات بن ابراهیم از امام صادق علیه السلام در ارتباط با علو مقام و شان حضرت زهرا سلام الله علیها

شفاعت حضرت زهراء علیها السلام در روز قیامت

فرات بن ابراهیم در تفسیر^۱ خود، روایت می کند از سهل بن أحمد دینوری، با إسناد خود از حضرت صادق علیه السلام که آن حضرت گفته اند:

جابر به حضرت ابوجعفر امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد: فدایت شوم، ای پسر رسول الله! حدیثی درباره جدّهات فاطمه زهرا سلام الله علیها، و در فضیلت و شرافت آن بی بی برای من نقل کن که چون من آنرا برای شیعیان بازگو کنم، خوشحال شوند!

حضرت باقر علیه السلام فرمودند: پدرم برای من حدیث کرد، از جدّم از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که چون روز قیامت بر پا شود، برای هر یک از انبیاء و مرسلین منبری از نور نصب می کنند، و منبر من در آن روز از همه منابر بلندتر است.

و پس از آن خداوند می فرماید: یا مُحَمَّدُ اَخْطُبُ! «ای محمد خطبه بخوان!» و من خطبه ای می خوانم که هیچیک از انبیاء و رسل همانند آنرا نشنیده اند.

و سپس برای هر یک از اوصیاء پیمبران منبری از نور نصب می کنند، و برای وصی من علی بن ابی طالب در وسط آن منبرها منبری از نور نصب می کنند، و منبر او از همه منبرهای آنان بلندتر است. سپس خداوند می فرماید: یا عَلِيُّ اَخْطُبُ! «ای علی خطبه بخوان!» پس علی خطبه ای می خواند که هیچیک از اوصیاء پیامبران همانند آنرا نشنیده اند.

و پس از آن برای اولاد انبیاء و مرسلین منبرهائی همانند آن منبرها نصب می کنند. و برای دو فرزند و دو سبط من و دو ریحانه من در ایام حیات و زندگانیم، منبری از نور می باشد.

سپس به آن دو گفته می شود: اَخْطُبَا! «خطبه بخوانید!» پس آنان دو خطبه می خوانند که هیچیک از اولاد انبیاء و مرسلین همانندش را نشنیده اند.

ثُمَّ يَنَادِي الْمُتَّادِي وَ هُوَ جَبْرَائِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَيْنَ فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ؟ أَيْنَ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ؟

^۱ تفسیر فرات بن ابراهیم» ذیل آیه ۱۰۱ از سوره شعراء، ص ۱۱۳ تا ص ۱۱۵؛ و «بحار الانوار»

أَيْنَ مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ؟ أَيْنَ آسِيَةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ؟ أَيْنَ أُمُّ كَلْثُومٍ أُمُّ يَحْيَى بْنِ زَكَرِيَّا.

«سپس منادی که جبرئیل علیه السّلام است ندا کند: کجاست فاطمه دختر محمّد؟ کجاست خدیجه دختر خویلد؟ کجاست مریم دختر عمران؟ کجاست آسیه دختر مزاحم؟ کجاست امّ کلثوم مادر یحیی ابن زکریا؟» و همگی بر می خیزند.

در این حال خداوند تبارک و تعالی می گوید: ای اهل جمع و ای مجتمعین در محشر! امروز کرم برای کیست؟! مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَ حَسَنٌ وَ حُسَيْنٌ مِی گویند: **(لِللّهِ الْوَلُؤُؤُ الْقَهَّارُ)**. «کرم فقط از خداوند واحد قهّار است.»

خداوند می گوید: ای اهل محشر! من کرم را برای محمّد و علیّ و حسن و حسین و فاطمه قرار دادم! ای اهل محشر! اینک سرهای خود را فرود آورید و چشمان خود را فروافکنید که فاطمه بسوی بهشت می رود.

در این حال جبرئیل برای او یک ناقه از ناقه های بهشتی را می آورد که دو پهلویش فرو هشته است و دهانه اش از لؤلؤ تر است، و بر روی آن ناقه، جهازی از مرجان است. و آن ناقه در برابر حضرت زهراء می خوابد و حضرت بر آن سوار می شوند. و خداوند یک صد هزار فرشته بر می انگیزد تا از جانب راست او حرکت کنند، و یک صد هزار فرشته دیگر بر می انگیزد تا از جانب چپ او حرکت کنند، و یک صد هزار فرشته دیگر بر می انگیزد تا فاطمه را بر روی بالهای خود می گیرند و حرکت داده و تا در بهشت می آورند.

چون به در بهشت می رسد، نگاهی به این طرف و آن طرف می افکند.

خداوند خطاب می کند: ای دختر حبیب من! علّت این توجّهت به اطراف چیست؟ در حالی که من تو را به بهشت خودم دلالت کردم!

فاطمه می گوید: ای پروردگار من! من دوست دارم که قدر و منزلت من در امروز شناخته شود! خداوند می فرماید: ای فاطمه! ای دختر حبیب من! برگرد و ببین که در قلب هر که محبّت تو یا محبّت یکی از ذریّه تو باشد، دست او را بگیر و داخل در بهشت بنما!

حضرت باقر علیه السّلام گفتند: ای جابر! سوگند به خداوند که فاطمه در آن روز چنان شیعیان و محبّان خود را جدا می کند همانند پرنده ای که دانه های خوب را از دانه های بد جدا می کند.

چون فاطمه با شیعیان خود به در بهشت برسند، خداوند در دل آنها می اندازد که نگاهی به اطراف بنمایند، و چون به اطراف نظر کنند، خداوند می فرماید: ای محبّان من! سبب التفات و توجّه

شما چیست؟! من که فاطمه دختر حبیب خود را شفیع شما قرار دادم!

شیعیان می گویند: ای پروردگار ما دوست داریم که قدر و منزلت ما در امروز شناخته شود!
خداوند می فرماید: ای حبیبان من! برگردید و نظری بیفکنید و ببینید، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه دوست داشته است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه غذا و طعام داده است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه پوشانیده است، و هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه آشامیدنی خورانده است؛ نظر کنید و ببینید، هر کس به جهت محبت به فاطمه زشتی و غیبتی را از شما برگردانیده است؛ دست او را بگیرید و داخل در بهشت بنمائید!

حضرت باقر علیه السلام فرمودند: سوگند به خدا که در میان مردم غیر از کافر و منافق و شکّ کننده در امر توحید هیچکس باقی نمی ماند!

و چون اینان را در دوزخ ببرند، در میان طبقات آن ندا کنند- همانطور که خدای تعالی فرموده است:-

﴿فَمَا لَنَا مِنْ شَفِيعِينَ* وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ﴾^۱؛ از برای ما هیچ شفיעی نیست، و هیچ دوست مهربانی نیست.

﴿قُلُوا أَنْ لَنَا كَرَّةٌ فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۲؛ ای کاش برای ما یک بازگشت به دنیا بود، تا از مؤمنان بودیم.

حضرت فرمودند: هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ! از آنچه طلب می کنند منع می شوند.

﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾^۳؛ و اگر آنها را به دنیا برگشت دهند، هر آینه به همان کارهائی دست میزنند که از آن نهی شده اند، و آنان از دروغگویانند.

^۱ آیه ۱۰۰ و ۱۰۱، از سوره ۲۶: الشّعراء

^۲ آیه ۱۰۲، از سوره ۲۶: الشّعراء

^۳ قسمتی از آیه ۲۸، از سوره ۶: الانعام